

Rep. nr. 12/455

ARBEIDSRECHTBANK MECHELEN
TWEEDE KAMER
Vonnis uitgesproken op 6 februari 2012

In zake :

[REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Eiser, eiser in tussenvordering, verschijnt in persoon en wordt bijgestaan door meester P. LAHOUSSE, advocaat, met kantoor te 2800 Mechelen, Leopoldstraat 64.

tegen :

Meester Gino SWITSERS, advocaat,
kantoorhoudende te 2800 Mechelen, Schaliënhoevedreef 20 E,
handelend in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van de BVBA
[REDACTED], gevestigd te [REDACTED]

Verweerder q.q., eerste verweerder in gedwongen tussenkomst en vrijwaring,
vertegenwoordigd door meester L. WUYTS, advocaat, met kantoor te 2500 Lier,
donk 54.

en

[REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Eerste vrijwillig tussenkomende partij, eiser in gedwongen tussenkomst, tweede verweerder in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, eerste verweerder in tussenvordering, verschijnt in persoon en wordt bijgestaan door meester P. VERHAEGHE, advocaat, met kantoor te 1083 Ganshoren, de Villegaslaan 6.

Vrij van griffierecht
Afschrift ter kennis gebracht
in uitvoering van art. 12
van het Gerechtelijk Wetboek

en

FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN,

met zetel te 1050 Brussel, Troonstraat 100.

Tweede vrijwillig tussenkomende partij, eiseres in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door meester W. DE VRIESE, advocaat, met kantoor te 2970 Schilde, Heidedreef 67.

en

DE FEDERALE VERZEKERINGEN, Gemeenschappelijke Kas voor Verzekering tegen Arbeidsongevallen,

met vennootschapszetel gevestigd te 1000 Brussel, Stoofstraat 12, ondernemingsnummer 0407.963.786.

Eerste verweerder in gedwongen tussenkomst, tweede verweerder in tussenvordering, vertegenwoordigd door meester G. VANDERSTEENE, advocaat, loco meester S. BOUZOUMITA, advocaat, met kantoor te 9051 Gent, Driekoningenstraat 3. (ref. 16892/LP/mdv/3)

en

[REDACTED]
wonende te [REDACTED].

Tweede verweerder in gedwongen tussenkomst, derde verweerder in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, verstekmakend.

DE RECHTBANK, na beraadslaging, verleent het volgende vonnis :

Gezien de stukken, gevoegd in het dossier van de rechtspleging, waaronder :

- het rechtsplegingsdossier van de rechtbank van koophandel te Mechelen met nummer 06/767, inbegrepen het vonnis van de tweede kamer van de rechtbank van koophandel te Mechelen d.d. 16.10.2006;
- het verzoekschrift van de heer [REDACTED], waarbij hij verzoekt akte te willen verlenen van zijn vrijwillige tussenkomst;

- de dagvaarding in gedwongen tussenkomst dd. 30.04.2008 van L. De Cnop, gerechtsdeurwaarder met standplaats te Brussel;
- de conclusie, tweede conclusie, derde conclusie en vierde conclusie (syntheseconclusie), vijfde conclusie en zesde conclusie van DE FEDERALE VERZEKERINGEN;
- de besluiten, aanvullende en hernemende besluiten, 3de besluiten-synthesebesluiten en 4de besluiten-synthesebesluiten van mr. G. SWITSERS, curator falend BVBA [REDACTED];
- de besluiten, synthesebesluiten en 2de synthesebesluiten van [REDACTED];
- de besluiten en vervangende besluiten van [REDACTED];
- de dagvaarding in gedwongen tussenkomst en vrijwaring dd. 10.04.2009 van L. Mampaey, gerechtsdeurwaarder met standplaats te Willebroek;
- het verzoekschrift van het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN, waarbij zij verzoekt akte te willen verlenen van haar vrijwillige tussenkomst;
- de besluiten, synthesebesluiten, 2de synthesebesluiten en 3de synthesebesluiten van het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN;
- de gerechtsbrief aan [REDACTED] verzonden op 24.03.2011 bij toepassing van artikel 803 Ger.W.;
- het schriftelijk advies van de arbeidsauditeur d.d. 24.11.2011;
- repliek van [REDACTED] d.d. 28.12.2011 op het schriftelijk advies van de arbeidsauditeur;
- repliek van DE FEDERALE VERZEKERINGEN d.d. 02.01.2012 op het schriftelijk advies van de arbeidsauditeur;
- de processen-verbaal van de terechtzittingen.

Partijen worden gehoord in hun middelen ter terechtzitting van 17.10.2011.

Gelet op het naar behoren geïnventariseerd bundel voor [REDACTED] [REDACTED], het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN en DE FEDERALE VERZEKERINGEN.

1. Voorwerp van de vorderingen

Bij dagvaarding dd. 5 mei 2006 vordert eiser voor de rechtbank van koophandel te Mechelen Mr. G. SWITERS, handelende in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement BVBA [REDACTED], te veroordelen tot opname in het bevoorrecht passief van de falings [REDACTED] BVBA van de volgende bedragen:

- loonachterstallen tbv. één euro provisioneel;
- verbrekingsvergoeding tbv één euro provisioneel;
- andere vergoedingen gekoppeld aan de arbeidsovereenkomst één euro provisioneel;
- meer de wettelijke intresten op het netto-gedeelte sedert opeisbaarheid, de gerechtelijke intresten en de kosten;
- het te vellen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad spijs wel rechtsmiddel ook, zonder zekerheidsstelling en met uitsluiting van elk vermogen tot borgstelling en/of kantonnement.

Bij vonnis dd. 16 oktober 2006 verzond de rechtbank van Koophandel te Mechelen de zaak naar deze rechtbank teneinde door deze rechtbank te laten beslissen over het geschil.

Bij verzoekschrift in vrijwillige tussenkomst door [REDACTED], neergelegd ter griffie op 28 april 2008 vordert deze:

- de vordering in vrijwillige tussenkomst van eiser ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- naar recht te oordelen of al dan niet een arbeidsovereenkomst voorligt;
- in voorkomend geval een deskundigenonderzoek te bevelen teneinde te horen adviseren omtrent het bij wet vermoede oorzakelijk verband tussen de val en de huidige pathologie van dhr. [REDACTED];
- naar recht te zeggen aan wie het behoort de schade te vergoeden of te dragen;
- de in het ongelijk gestelde partijen te veroordelen tot de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Bij dagvaarding in gedwongen tussenkomst dd. 30 april 2008 vordert [REDACTED], handelend enerzijds in eigen naam en anderzijds als laatste benoemde zaakvoerder met machtiging om in recht op te treden namens de BVBA in falings [REDACTED]

- de vordering in gedwongen tussenkomst van de Gemeenschappelijke Kas voor Verzekering tegen Arbeidsongevallen DE FEDERALE VERZEKERINGEN en de heer [REDACTED] in de zaak met AR [REDACTED] inzake [REDACTED] en de BVBA [REDACTED] in faling ontvankelijk en gegrond te verklaren, dit teneinde;
- naar recht te oordelen of al dan niet een arbeidsovereenkomst voorligt;
- in voorkomend geval een deskundigenonderzoek te bevelen teneinde te horen adviseren omtrent het bij wet vermoede oorzakelijk verband tussen de val en de huidige pathologie van dhr. [REDACTED];
- naar recht te zeggen aan wie het behoort de schade te vergoeden of te dragen;
- de in het ongelijk gestelde partijen te veroordelen tot de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;
- het te wijzen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling.

Bij besluiten neergelegd ter griffie op 14 januari 2009 vordert eiser:

- de vordering ontvankelijk en grond te verklaren, dienvolgens te zeggen voor recht dat eiser verbonden was met een arbeidsovereenkomst met de BVBA [REDACTED] van februari 2004 tot 6 mei 2005;
- dienvolgens te zeggen voor recht dat eiser gerechtigd is op 29.422,10 euro bruto te vermeerderen met de wettelijke intresten tot de datum van het faillissement van de BVBA [REDACTED];
- dienvolgens de zaak (wat dit onderdeel van de vordering betreft) te verzenden aan de Rechtbank van Koophandel te Mechelen voor gebeurlijke opname in het passief van de BVBA [REDACTED];
- akte te verlenen dat eiser een tussenvordering stelt lastens DE FEDERALE VERZEKERINGEN, deze ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens te zeggen voor recht dat eiser het slachtoffer is geworden van een arbeidsongeval dd. 06.05.2005 en DE FEDERALE VERZEKERINGEN te veroordelen tot betaling van alle wettelijke vergoedingen zoals voorzien in de Wet van 10 april 1971, provisioneel begroot op 10.000,00 euro te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf de datum van het ongeval. Tevens een gerechtsdeskundige aan te stellen met volledige opdracht met het oog op het vaststellen van de tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid alsmede de datum van consolidatie;
- in ondergeschikte orde: te zeggen voor recht dat eiser verbonden was met een arbeidsovereenkomst met de heer Antonio [REDACTED] van februari 2004 tot 6 mei 2005, dienvolgens [REDACTED] te

- veroordelen tot betaling van 29.422,10 euro bruto te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intresten berekend op het brutobasisbedrag op grond van artikel 70 van de Wet van 8 juni 2008. Tevens [REDACTED] te veroordelen tot afgifte van de sociale en fiscale documenten (formulier C4, individuele rekening, loonafrekeningen, tewerkstellingsattest, 281.10) en dit onder verbeurte van een dwangsom van 50,00 euro per dag na het verstrijken van een maand na de betekening;
- tevens de curator, [REDACTED] en DE FEDERALE VERZEKERINGEN te veroordelen, de ene bij gebreke aan de andere, tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van de basis-RPV.

Bij vervangende besluiten neergelegd op 19 januari 2009 herneemt eiser zijn vordering doch stelt hij tevens een tussenvordering lastens [REDACTED] en vordert akte te verlenen van deze tussenvordering en deze te veroordelen om te betalen aan eiser een provisioneel bedrag van 5000 euro, meer de moratoire intresten aan wettelijke intrestvoet vanaf 06.05.2005 tot de dag der algehele betaling.

Tevens wordt de opdracht aan de geneesheer deskundige omschreven.

Bij verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst ontvangen ter griffie op 13 februari 2009 vordert het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN akte te verlenen van zijn vrijwillige tussenkomst in het geding met als AR [REDACTED] onder voorbehoud van al zijn rechten en zonder enige nadelige erkenning en akte te verlenen dat hij zijn standpunt in besluiten verder zal ontwikkelen.

Bij dagvaarding in gedwongen tussenkomst en vrijwaring dd. 10 april 2009 vordert het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN:

- de heer [REDACTED] in eigen naam en in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] thans in staat van faillissement, de heer Mr. SWITSERS Gino in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van de BVBA [REDACTED] en de heer [REDACTED] in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] thans in staat van faillissement, zich voor recht te horen zeggen dat de vordering in gedwongen tussenkomst lastens hen ontvankelijk is;
- voor zover de Arbeidsrechtbank zou oordelen dat het ongeval overkomen aan de heer [REDACTED] op 06.05.2005 een arbeidsongeval is, hem overkomen in

dienst van de heer [REDACTED], persoonlijk, en dat het FAO dit ongeval moet schadeloosstellen in toepassing van art. 58§1, 3° AOW; de heer [REDACTED], in eigen naam, zich de regeling van dit ongeval gemeen en tegenstelbaar te verklaren en te veroordelen tot terugbetaling aan het FAO in toepassing van artikel 60 AOW van alle uitgaven zowel in hoofdsom, als intresten en kosten waartoe het FAO met toepassing van artikel 58§1, 3° AOW zou gehouden zijn, eis provisioneel begroot op € 1,00; zich als de in het ongelijk zijnde partij te horen veroordelen tot de kosten van het geding in toepassing van artikel 1017, 1° lid Ger.W.;

- voor zover de Arbeidsrechtbank zou oordelen dat het ongeval overkomen aan de heer [REDACTED] op 06.05.2005, een arbeidsongeval is, hem overkomen in dienst van BVBA [REDACTED] en dat het FAO dit ongeval moet schadeloosstellen in toepassing van art. 58§1, 3° AOW; de heer [REDACTED], in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] thans in staat van faillissement, en de heer Tom SERRIEN in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] thans in staat van faillissement, solidair, de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot terugbetaling aan het FAO in toepassing van artikel 60 AOW van alle uitgaven zowel in hoofdsom, als intresten en kosten waartoe het FAO met toepassing van artikel 58§1, 3° AOW zou gehouden zijn, in de mate zij veroordeeld worden tot het passief van de faling van de BVBA [REDACTED] eis provisioneel begroot op € 1,00; zich als de in het ongelijk zijnde partij te horen veroordelen tot de kosten van het geding in toepassing van artikel 1017, 1° lid Ger.W.;

Mr. SWITSERS Gino in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van de BVBA [REDACTED] te zeggen voor recht dat het FAO een schuldvordering heeft in toepassing van artikel 60 AOW in het passief van het faillissement van de BVBA [REDACTED] eis provisioneel begroot op € 1,00, in de mate de zaakvoerders niet veroordeeld worden tot het verdere passief van de BVBA [REDACTED] te zeggen voor recht dat het FAO een schuldvordering heeft op grond van artikel 1017, 1° lid Ger.W. in de mate de zaakvoerders niet veroordeeld worden tot het verdere passief van de BVBA [REDACTED]

- het te vellen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van het recht tot kantonnement.

Bij conclusie ontvangen ter griffie op 9 september 2011 vordert het FAO (laatste conclusie):

- de vrijwillige tussenkomst van het FAO ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de vorderingen in gedwongen tussenkomst uitgevaardigd op verzoek van het FAO lastens de heer [REDACTED] in eigen naam en in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] thans in staat van faillissement, lastens advocaat SWITSERS Gino in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van de BVBA [REDACTED], lastens de heer [REDACTED], in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] thans in staat van faillissement, ontvankelijk te verklaren;
- te zeggen voor recht dat het FAO niet gehouden is tot schadeloosstelling van het ongeval overkomen aan de heer [REDACTED] op 06.05.2006;
- het FAO buiten zake te stellen;
- DE FEDERALE VERZEKERINGEN te veroordelen in toepassing van artikel 1017, 1^e lid Ger.W. tot de kosten van het geding begroot in hoofde van het FAO op 218,64 euro rpv en 345,39 euro dagvaardingskosten;
- in subsidiaire orde
 - in de veronderstellingen:
 - dat de Arbeidsrechtbank zou oordelen dat het ongeval overkomen aan de heer [REDACTED] op 06.05.2005 een arbeidsongeval is hem overkomen in dienst van de heer [REDACTED], in eigen naam, -quod non- en dat het FAO dit ongeval moet schadeloosstellen in toepassing van art. 58§1, 3° AOW; de heer [REDACTED] die niet verzekerd was tegen arbeidsongevallen, in eigen naam, zich de regeling van dit ongeval gemeen en tegenstelbaar te verklaren en te veroordelen tot terugbetaling aan het FAO in toepassing van artikel 60 AOW van alle uitgaven zowel in hoofdsom, als intresten en kosten waartoe het FAO met toepassing van artikel 58§1, 3° AOW zou gehouden zijn, eis provisioneel begroot op € 1,00;
 - dat de Arbeidsrechtbank zou oordelen dat het ongeval overkomen aan de heer [REDACTED] op 06.05.2005, een arbeidsongeval is, hem overkomen in dienst van BVBA [REDACTED] en dat het FAO dit ongeval moet schadeloosstellen in toepassing van art. 58§1, 3° AOW, -quod non;

Mr. SWITSERS Gino in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van de BVBA [REDACTED] te zeggen voor recht dat het FAO een schuldvordering heeft in toepassing van artikel 60 AOW in het passief van het faillissement van de BVBA [REDACTED] eis provisioneel begroot op € 1,00;

- o dat de Arbeidsrechtbank in navolging van de stelling van DE FEDERALE VERZEKERINGEN zou oordelen "dat er geen arbeidsovereenkomst tot stand zou zijn gekomen tussen de heer [REDACTED] en de BVBA [REDACTED], maar tussen de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] in eigen naam omdat de heer [REDACTED] een illegale werknemer heeft aangeworven" –quod non- te zeggen voor recht dat de heer [REDACTED] dan ook verbonden was door een arbeidsovereenkomst met de heer [REDACTED], mede zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] in eigen naam; de eisuitbreiding van de FAO lastens de heer [REDACTED] in eigen naam ontvankelijk en gegrond te verklaren; de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] die niet verzekerd waren tegen arbeidsongevallen in eigen naam zich de regeling van dit ongeval gemeen en tegenstelbaar te verklaren en solidair, de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot terugbetaling aan het FAO in toepassing van artikel 60 AOW van alle uitgaven zowel in hoofdsom, als intresten en kosten waartoe het FAO met toepassing van artikel 58§1, 3° AOW zou gehouden zijn, eis provisioneel begroot op € 1,00;
- voorbehoud te verlenen aan het FAO voor de becijfering van zijn schuldvordering in toepassing van artikel 60 AOW en hiertoe de heropening der debatten te bevelen;
- een deskundige aan te stellen met de als opdracht de gevolgen van het arbeidsongeval aan de heer [REDACTED] op 06.05.2006 vast te stellen zowel voor wat betreft de periodes van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, de consolidatiedatum, de graad van blijvende economische arbeidsongeschiktheid, de nood aan prothesen en/of hulp van derden. Hierbij te preciseren zowel wat betreft de TAO-periodes als voor wat betreft de blijvende economische arbeidsongeschiktheid en de consolidatie in welke mate de letsels in hoofde van de heer [REDACTED] het gevolg zijn en in causaal verband staan met de val van de vierde verdieping op de werf

gelegen aan de J. Van Boterdaelstraat te Anderlecht (of het gevolg zijn van het arbeidsongeval van 06.05.2005) en in welke mate deze letsels het gevolg zijn van de niet oordeelkundige manipulatie en uitstel van de behandeling door toedoen van de heer [REDACTED] (of het gevolg zijn van de feiten die het misdrijf uitmaken van schuldig verzuim hulp te bieden aan een persoon die in groot gevaar verkeert en die in gemeen recht moeten worden vergoed) en dan ook niet in causaal verband stand met de val;

- de door de Arbeidsrechtbank aangeduide werkgever (of de curator qq. voor opname in het passief van het faillissement) in toepassing van artikel 1017, 1° lid Ger. W. als de in het ongelijk zijnde partij tot de kosten van het geding te veroordelen, begroot in hoofde van het FAO op 218,64 euro rpv en 345,39 euro dagvaardingskosten.

Bij synthesebesluiten ontvangen ter griffie op 1 september 2010 herneemt Antonio [REDACTED] zijn vordering doch vordert tevens dat de vorderingen die niet kunnen worden gesteund op een inbreuk op een sociale bepaling af te wijzen als onontvankelijk, en deze gebeurlijk door te verwijzen naar de bevoegde Rechtbank.

2. Bevoegdheid van de rechtbank

[REDACTED] stelt dat deze Rechtbank niet bevoegd is om kennis te nemen van de vordering in onbenoemde schadevergoeding voor een provisioneel bedrag van € 5.000,00 lastens hem. Het betreft een vordering naar gemeen recht die geenszins wordt gemotiveerd op enige schending van een sociale bepaling, noch op basis van een bijzondere wettelijke basis.

Zo er een arbeidsovereenkomst voorligt met de vennootschap, dan stelt zich de vraag in welke mate deze onderscheiden schade niet reeds geacht wordt vergoed te zijn in de toe te kennen vergoedingen krachtens de wetgeving inzake arbeidsongevallen, en of deze rechtbank bevoegd is voor deze afzonderlijke schadepost.

Zo er geen arbeidsovereenkomst voorligt, dan is er geen enkel mogelijke bevoegdheidsgrond voor deze rechtbank, en behoort het om deze vordering als onontvankelijk af te wijzen, dan wel te verwijzen naar de Rechtbank bevoegd voor de woonplaats van [REDACTED].

De rechtbank is van oordeel dat zij wel bevoegd is met het oog op de regeling van de gevolgen van een arbeidsongeval doch niet bevoegd is met betrekking tot de vordering van eiser in gemeen recht lastens de heer [REDACTED]. Eiser verwijst immers naar het feit dat [REDACTED] veroordeeld werd wegens schuldig verzuim bij vonnis dd. 11 oktober 2005. De mogelijke schade die eiser geleden heeft door de niet oordeelkundige manipulatie en uitstel van de behandeling dient beoordeeld te worden door de bevoegde rechter.

De rechtbank is van oordeel dat dit de rechtbank van eerste aanleg is.

Indien de vorderingen samenhangend zijn kunnen zij voor dezelfde rechtbank samengevoegd worden met inachtneming van de voorrang bepaald in artikel 565, 2° tot 5° Ger. W. (art. 566 Ger.W.).

De rechtbank is van oordeel dat de vorderingen niet samenhangend zijn.

De rechtbank verwijst de vordering van eiser in gemeenrecht lastens [REDACTED] naar de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van zodra over de andere vorderingen uitspraak is gedaan.

3. Ontvankelijkheid van de vorderingen

De verjaring van de vordering van eiser ten aanzien van DE FEDERALE VERZEKERINGEN wordt niet meer opgeworpen door DE FEDERALE VERZEKERINGEN. De verjaring werd immers tijdig gestuit overeenkomstig art. 70 Arbeidsongevallenwet.

De vorderingen zijn ontvankelijk.

4. Feiten

De heer [REDACTED], [REDACTED] verder eiser genoemd, is een [REDACTED], die illegaal in het Rijk verbleef en werkte als bouwvakker.

Op 27 november 2004 werd eiser werkend aangetroffen in een Dexia-filiaal te Herentals. Eiser heeft een andere naam namelijk [REDACTED] opgegeven.

Op 6 mei 2005 werd eiser het slachtoffer van een ongeval toen hij op een bouwterrein te Anderlecht viel van de vierde verdieping van een in aanbouw zijnd appartementsblok. De BVBA [REDACTED] was hoofdaannemer van deze werf.

Hij werd door de heer [REDACTED], medezaakvoerder van de BVBA [REDACTED], in een bestelwagen weggevoerd en achtergelaten langs de kant van de weg te Aalst.

Bij vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg, correctionele kamer, te Dendermonde van 11 oktober 2005 werd [REDACTED] veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van één jaar en tot een geldboete van 500 euro wegens het verzuim hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, namelijk [REDACTED] (stuk II/ 6 DE FEDERALE VERZEKERINGEN).

Eiser was geen burgerlijke partij in deze strafzaak.

[REDACTED] en [REDACTED] waren zaakvoerder van de BVBA [REDACTED]. De BVBA [REDACTED] werd in falings verklaard bij vonnis van de Rechtbank van Koophandel te Mechelen op 7 november 2005. Mr. G. SWITSERS werd aangesteld als curator.

Op 29 september 2005 ontving DE FEDERALE VERZEKERINGEN van het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN (hierna FAO) een aangifte van arbeidsongeval van 26 september 2005, evenals twee processen-verbaal van verhoor (stuk II/3 DE FEDERALE VERZEKERINGEN).

Bij brief van 20 januari 2006 weigerde DE FEDERALE VERZEKERINGEN het ongeval dd. 6 mei 2005 overkomen aan de heer CAISIN, te erkennen als arbeidsongeval. Zij stelde dat, na grondig onderzoek van de elementen waarover zij beschikten, gebleken was dat de feiten die hen werden meegedeeld, niet vielen onder de toepassing van de arbeidsongevallenwet. Zij motiveerde dit als volgt: "*Het bewijs van een arbeidsovereenkomst tussen eiser en hun aangeslotene de BVBA [REDACTED] werd niet geleverd en het ongeval was derhalve niet voorgevallen terwijl hij zich onder het gezag van hun aangeslotene bevond.*" (stuk II/9 [REDACTED]).

5. Gegrondeid van de hoofdvordering

5.1. *Bestaan van een arbeidsovereenkomst met de BVBA* [REDACTED]

Eiser is de mening toegedaan dat hij een arbeidsovereenkomst gesloten heeft met de BVBA [REDACTED]

Dit wordt betwist door DE FEDERALE VERZEKERINGEN en de curator van BVBA [REDACTED], mr. SWITERS.

Zoals eiser terecht opmerkt kan een arbeidsovereenkomst mondeling gesloten worden. Voor de geldigheid van een arbeidsovereenkomst is in beginsel niet vereist dat zij schriftelijk wordt aangegaan (cfr. Cass. 28 mei 1979, *Arr. Cass.* 1978-70 1137). Uiteraard moet het bestaan van de arbeidsovereenkomst bewezen worden.

Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst tot het verrichten van arbeid waarbij de ene partij, de werknemer, zich jegens de andere partij, de werkgever, verbindt om in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder gezag van een werkgever, tegen loon arbeid te verrichten (cfr. Cass. 6 maart 2000, *J.T.T.* 2000, 227).

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst dienen dus vier elementen aanwezig te zijn: een overeenkomst, arbeid, loon en gezag of ondergeschiktheid.

Een overeenkomst kan ook impliciet zijn en blijken uit de uitvoering ervan.

Het bestaan van een arbeidsovereenkomst vereist dat de partijen het eens zijn over de hoofdbestanddelen daarvan, waaronder de betaling van het loon (cfr. Cass. 22 november 2004, *J.T.T.* 2005, 25, noot).

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst vereist het akkoord omtrent de betaling van loon niet een uitdrukkelijke aanduiding omtrent de hoegrootheid van het te betalen loon. Het volstaat dat overeengekomen is dat een loon zal worden betaald en dat het te betalen loon bepaalbaar is. Zelfs bij ontstentenis van enige aanduiding omtrent de hoegrootheid van het te betalen loon, is de hoegrootheid van het loon bepaalbaar vermits in de regel minstens het verschuldigde baremaloon of minimumloon als overeengekomen loon dient te worden beschouwd.

De voor de arbeidsovereenkomst kenmerkende gezagsverhouding bestaat zodra iemand in feite gezag kan hebben over andermans handelingen (cfr. Cass. 3 februari 2003, R.W. 2004-05, 437, noot P. HUMBLET).

Het bewijs van het bestaan van een arbeidsovereenkomst kan met alle middelen van recht worden geleverd. Bij ontstentenis van een geschrift, is het getuigenbewijs toegelaten ongeacht de waarde van het geschil (art. 12 Arbeidsovereenkomstenwet).

Zo is ook het bewijs met vermoedens toegestaan.

Mevrouw de Arbeidsauditeur merkt terecht op:

"De werken op de kwestieuze werf te Anderlecht werden uitgevoerd voor de BVBA [REDACTED], blijkens o.m. de verklaring van de andere zaakvoerder [REDACTED] in het strafdossier (blz. 70): "Sinds maart 2004 zijn we bezig op de werf aan de Boterdaelstraat.", die hierin ook vermeldt dat er een grote tijdsdruk bestond.

Uit de verklaringen van zijn mede-arbeiders Vladimir Fort en Cornel Rotaru, Vasile Bogdan en Victor Vicol (stukken 1, 2 en 3 bundel eiser) en van de heer [REDACTED] zelf (PV lokale politie Aalst dd. 17 mei 2005, blz. 7/48) blijkt dat eiser concrete instructies kreeg van de heer [REDACTED] meer bepaald m.b.t. het opruimen van de werf en het naar beneden brengen met een portiekhijlslier (zie verslag van de deskundige Ir. Guy Beel in het strafdossier) van materiaal dat zich op de vierde verdieping van het gebouw op de werf te Anderlecht bevond.

...

Uit het dossier blijkt wel dat [REDACTED] handelde in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] en zich bezighield met de meer praktische werkzaamheden op werf, terwijl de heer [REDACTED], blijkens zijn eigen verklaring (blz. 70-71 van het strafdossier), zich als zaakvoerder meer inliet met de administratie.

...

Op 26 september 2005 stelde [REDACTED] (in aanwezigheid van zaakvoerder [REDACTED] aan de sociale controleurs van het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN (FAO) in zijn verklaring afgelegd in zijn hoedanigheid als zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] dat het slachtoffer als "occasioneel arbeider" voor de tweede dag op de bewuste werf aan het werk was, nadat [REDACTED]

hem telefonisch had geconvoqueerd (stuk II/3 bundel DE FEDERALE VERZEKERINGEN).

Diezelfde dag werd het kwestieuze ongeval door de BVBA alsnog aangegeven als een arbeidsongeval (stuk I/4 in het bundel van DE FEDERALE VERZEKERINGEN).

De Sociale Inspectie stelde op 16 augustus 2007 in een onderzoeksverslag dat de arbeidsprestaties van de heer voor de BVBA niet waren aangegeven aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) en deed alsnog ambtshalve aangifte via het formulier F.33 voor de prestaties van voornamelijk arbeider gedurende het tweede trimester van 2005 (5 en 6 mei 2005) en dit op basis van de loonbarema's van het Paritair Comité 124 van het bouwbedrijf.

De RSZ meldde bij schrijven van 30 oktober 2009 (stuk 9 in het bundel van eiser) aan de heer de ambtshalve aangifte van zijn prestaties en lonen voor de periode van 5 mei 2005 t.e.m. 6 mei 2005, steunend op artikel 22 van de Wet van 27 juni 1969, dat stipuleert dat "Wanneer geen dan wel een onvolledige of onjuiste (driemaandelijks) aangifte is gedaan" de Rijksdienst ambtshalve het bedrag van de verschuldigde bijdragen aan de hand van alle reeds voorhanden gegevens, of na alle daartoe nuttig geachte inlichtingen te hebben ingewonnen bij de werkgever, die verplicht is ze te verstrekken."

Uit het schrijven blijkt dat de beslissing, waarin eveneens op de mogelijkheid om er beroep tegen aan te tekenen werd gewezen, eveneens ter kennis van de curator werd gebracht."

Ter zitting bevestigde de curator dat er tegen de beslissing van de RSZ geen beroep werd aangetekend.

De rechtbank is van oordeel dat op basis van deze elementen tesamen genomen (en dus niet enkel op basis van documenten die terug te voeren zijn naar) eiser voldoende aantoont dat hij verbonden was met een arbeidsovereenkomst met de BVBA. Hij heeft arbeidsprestaties geleverd tegen betaling van loon en dit in een gezagsverhouding.

De rechtbank is van oordeel dat [REDACTED] niet in eigen naam maar in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] eiser tewerkgesteld heeft. De werken op de werf te Anderlecht werden immers niet uitgevoerd voor rekening van [REDACTED] in eigen naam maar voor rekening van de BVBA [REDACTED] (zie PV nr. DE.61.LB.307319/2005 dd. 18.05.2005 van de lokale politie Aalst, stuk 6 informatiedossier Arbeidsauditoraat). Dit blijkt ook uit de verklaring van [REDACTED] medezaakvoerder van de BVBA [REDACTED] aan de lokale politie Aalst op 20 mei 2005 (stuk 70 strafdossier lastens [REDACTED]).

Reeds op 17 mei 2005 (en niet maanden later) verklaarde [REDACTED] dat hij eiser aangeworven had omdat hij dringend iemand nodig had voor de werf te Anderlecht. Deze tijdsdruk werd ook bevestigd door [REDACTED] verwijst in dit verhoor reeds naar het feit dat de firma (zijnde BVBA [REDACTED]) al hun geld in de werf gestoken had en zij dringend liquide geld nodig hadden (stuk II/8 [REDACTED]: proces-verbaal van verhoor van [REDACTED] door de politie van Aalst dd.17 mei 2005).

Het feit dat [REDACTED] bekend heeft omdat hij andere onschuldige personen, ondermeer zijn associé, zijn firma en zijn onderaannemers niet in het gevaar wou brengen dient gelezen te worden in de context dat hij ondervraagd werd omwille van het misdrijf van schuldig verzuim in de zin van art. 422bis SW.

[REDACTED] is als zaakvoerder bevoegd om een werknemer aan te werven om arbeidsprestaties te leveren voor de BVBA [REDACTED] (cfr. art. 257 W. Venn.). De statuten kunnen de bevoegdheid van de zaakvoerder beperken, doch zodanige beperking kan aan derden niet worden tegengeworpen.

Zelfs indien [REDACTED] buiten de perken van zijn mandaat zou gehandeld hebben, kan eiser zich beroepen op de leer van het schijnmandaat. De leer van het schijnmandaat kan toepassing vinden, ook wanneer de uitvoering van de schijnopdracht het verrichten van een onrechtmatige daad of een misdrijf meebrengt (cfr. I. SAMOY, *Comm. Bijzondere overeenkomsten*, art. 1998 BW).

De vraag rijst wanneer eiser verbonden was met een arbeidsovereenkomst met de BVBA [REDACTED]

Eiser stelt dat hij voltijds tewerkgesteld was bij de BVBA [REDACTED] vanaf 1 februari 2004.

De rechtbank merkt op dat de lokale politie van Aalst aan één van de buurtbewoners een foto heeft doorgemaild van [REDACTED] en achteraf werd bevestigd dat deze persoon wel degelijk gezien was op de werf en dat hij regelmatig de materiaallift bediende (stuk II/8 [REDACTED] bijblad 3 aan PV nr. 307184/05 dd. 15/05/2005).

Ook aan de inspecteur van DE FEDERALE VERZEKERINGEN verklaarde [REDACTED] op 18 oktober 2005 dat hij eiser reeds van vroeger kende en dat deze reeds eerder voor hem in het zwart had gewerkt als 'extra' (stuk 1 DE FEDERALE VERZEKERINGEN).

Eiser werd door de Sociale Inspectie samen met [REDACTED] werkend aangetroffen in Herentals op 27 november 2004, op één van de werven van de BVBA [REDACTED]

Uit de schriftelijke verklaring van [REDACTED] blijkt dat eiser sinds september 2004 zou gewerkt hebben.

[REDACTED] en [REDACTED] verklaren dat zij sinds het einde van 2004 op de werven van BVBA [REDACTED] werkten en soms samen met eiser gewerkt hebben.

Deze elementen samen genomen, is de rechtbank van oordeel dat eiser tewerkgesteld was bij de BVBA [REDACTED] vanaf 27 november 2004.

Mr. SWITSERS verwijst naar de verklaring van [REDACTED] waarbij verwezen wordt naar een eerdere controle op een werf door de politie van Anderlecht waar geen zwartwerkers en dus ook niet eiser werden aangetroffen. Het is niet aangetoond dat deze controle effectief heeft plaatsgevonden en niets sluit uit dat de niet aangegeven werknemers aan de controle zijn kunnen ontsnappen.

Eiser verwijst naar de verklaring van Karin D'Hooge om de aanvangsdatum van de tewerkstelling te laten beginnen op 1 februari 2004, doch dit is de weergave van hetgeen eiser haar verteld heeft.

Gelet op de elementen die in het dossier aanwezig zijn en het grote tijdsverloop, is de rechtbank van oordeel dat een getuigenbewijs om de tewerkstelling vóór 27 november 2004 bij de BVBA [REDACTED] te bewijzen, niet meer ter zake dienend is.

Mr. SWITSERS werpt uiterst onderschikt op dat alleszins de gevorderde netto bedragen dienen verminderd te worden met de reeds door eiser ontvangen bedragen. Eiser heeft volgens de curator uitdrukkelijk erkend dat hij werd betaald voor arbeid die hij presteerde a rato van 5 euro per uur.

Eiser stelt dat hij aanvankelijk 3 euro per uur en nadien 5 euro per uur kreeg, waarbij een werkdag bestond uit 10 werkuren.

Het past dan ook dit onderdeel naar de rol te verzenden om partijen toe te laten een herberekening te maken.

De opzeggingstermijn is afhankelijk van de anciënniteit van eiser bij de BVBA [REDACTED]

Het past dan ook dit onderdeel eveneens naar de rol te verzenden, teneinde partijen toe te laten hun standpunt met betrekking tot de opzeggingstermijn nader toe te lichten.

5.2. Arbeidsongeval op 6 mei 2005 ?

Artikel 1, 1°, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 bepaalt dat die wet van toepassing is op alle personen die als werkgever, werknemer of daarmee gelijkgestelde, geheel of gedeeltelijk vallen onder de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Artikel 1, § 1, eerste lid, van de wet van 27 juni 1969 bepaalt dat die wet van toepassing is op de werknemers en de werkgevers die door een arbeidsovereenkomst zijn verbonden.

Het feit dat eiser illegaal in het land verbleef en zonder arbeidsvergunning werkte, belet het bestaan van een arbeidsovereenkomst niet (cfr. Cass 12 januari 2004, *JTT*, 2004, 33).

Bovendien bepaalt artikel 6 Arbeidsongevallenwet dat de nietigheid van de arbeidsovereenkomst niet kan worden ingeroepen ten aanzien van de toepassing van deze wet.

Voor de toepassing van de Arbeidsongevallenwet wordt als arbeidsongeval aanzien elk ongeval dat de werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt (art. 7, eerste lid Arbeidsongevallenwet).

De wetgever heeft twee (weerlegbare) vermoedens ingesteld ten gunste van het slachtoffer (of zijn rechthebbende):

- het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst (art. 7, tweede lid Arbeidsongevallenwet)
- wanneer de getroffene of zijn rechthebbende naast het bestaan van een letsel een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, wordt het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed door een ongeval te zijn veroorzaakt (art. 9 Arbeidsongevallenwet)

Op grond van deze bepalingen moet de getroffene het bestaan van een letsel en van een plotselinge gebeurtenis aantonen, overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

Het slachtoffer dient dus niet te bewijzen dat de plotse gebeurtenis het letsel veroorzaakt heeft. Volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie dient de plotse gebeurtenis van die aard te zijn dat zij het letsel kan veroorzaken (zie Cass. 11 januari 1982, *R.W.* 1981-82, 1872).

Voor het bestaan van een arbeidsongeval is niet vereist dat de oorzaak of één van de oorzaken van de plotselinge gebeurtenis buiten het organisme van de getroffene ligt (Cass. 30 oktober 2006, www.cass.be).

Het bewijs dat het ongeval zich voordeed in de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, berust bij de getroffene (Cass. 8 december 1967, *Arr. Cass.* 1968, 507).

De verklaring van het slachtoffer op zichzelf volstaat niet om een bewijs uit te maken van een ongeval bij gebrek aan ernstige, nauwkeurige en overeenstemmende vermoedens die de versie van belanghebbende beaamen. Het is onredelijk slechts de eigen te goeder trouw afgelegde verklaring van het slachtoffer te eisen.

Indien het slachtoffer over geen getuigen beschikt, moet het minstens overeenstemmende elementen aanbrengen die een vermoeden in zijn voordeel aantonen.

De rechtbank is van oordeel dat de val van de vierde verdieping als een plotselinge gebeurtenis kan beschouwd worden. Dat deze plotselinge gebeurtenis zich effectief heeft voorgedaan blijkt uit het strafdossier.

Uit medisch deskundig verslag van wetsdokter De Leeuw blijkt dat eiser zware verwondingen opliep met name twee laceraties van de behaarde hoofdhuid rechts, multiple ribfracturen, bilaterale pneumothorax, bilaterale hemothorax, multipele wervelfracturen van de thoracale zuil en fractuur met sublaxatie van de negende thorocale wervel (stuk II/8 [REDACTED]). Het letsel is bijgevolg voldoende aangetoond.

Gelet op het voorgaande blijkt tevens dat eiser op 6 mei 2005 verbonden was door een arbeidsovereenkomst met de BVBA [REDACTED]. Dat het ongeval zich heeft voorgedaan tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, blijkt voldoende uit het strafdossier (zie Pro Justitia politie Aalst van [REDACTED] dd. 17 mei 2005).

Bijgevolg gelden de vermoedens van art. 7 en 9 Arbeidsongevallenwet.

Het door art. 9 Arbeidsongevallenwet gevestigde wettelijk vermoeden van causaliteit is weerlegd, wanneer de rechter de zekerheid heeft of ervan overtuigd is dat het letsel niet door het ongeval is veroorzaakt (Cass. 3 februari 2003, *J.T.T.* 2003, 286; Cass. 9 juni 1997, *Arr. Cass.* 1997, 632; Cass. 14 oktober 1991, *De Verz.* 1992, 36). Dit vermoeden is niet weerlegd wanneer het bewijs is geleverd dat andere oorzaken hebben bijgedragen tot het veroorzaken van dit letsel. In het mechanisme van de Arbeidsongevallenwet volstaat het dat de gebeurtenis minstens gedeeltelijk de oorzaak is van het letsel, met name dat de gebeurtenis het letsel heeft doen

ontstaan, zelfs indien andere oorzaken ertoe hebben bijgedragen het letsel te veroorzaken.

Het komt aan verweerster toe het tegenbewijs te leveren.

Dit kan gebeuren aan de hand van een deskundigenonderzoek.

Het komt aangewezen voor om een geneesheer deskundige aan te stellen met volgende opdracht.

6. Vrijwillige tussenkomst FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN

Overeenkomstig art. 58 § 1, 3° Arbeidsongevallenwet heeft het FAO tot taak de schadeloosstelling inzake de arbeidsongevallen toe te kennen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, wanneer de werkgever geen verzekering heeft aangegaan zoals voorgeschreven bij artikel 49, of wanneer de verzekeringsonderneming in gebreke blijft.

De rechtbank stelt vast dat partijen hierover nog geen standpunt hebben ingenomen.

Het komt gepast voor dat partijen hierover standpunt zouden innemen op het ogenblik dat de zaak wordt vastgesteld na deskundigenonderzoek.

Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN:

DE RECHTBANK,

Gezien het grotendeels overeenkomstig schriftelijk advies van mevrouw H. LENS, arbeidsauditeur, neergelegd ter griffie op 24.11.2011 waarop replek van [REDACTED] en DE FEDERALE VERZEKERINGEN en geen replek van [REDACTED], mr. G. SWITERS, curator faling BVBA [REDACTED] het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN en [REDACTED] na kennisgeving overeenkomstig artikel 767 § 3 Ger.W..

Rechtsdoende bij verstek t.a.v. [REDACTED] bij toepassing van artikel 803 Ger.W. en op tegenspraak t.a.v. [REDACTED], mr. G. SWITSERS, curator falings BVBA [REDACTED], [REDACTED], het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN en DE FEDERALE VERZEKERINGEN.

Verleent akte aan de heer [REDACTED] en aan het FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN van hun vrijwillige tussenkomst.

Verklaart zich onbevoegd "ratione materiae" tot kennisneming van de vordering van eiser ten aanzien van [REDACTED] in gemeen recht.

Verwijst de zaak naar de bevoegde rechtbank, namelijk de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, van zodra over de andere vorderingen uitspraak is gedaan.

Verklaart de overige vorderingen ontvankelijk.

Zegt voor recht dat eiser verbonden was met een arbeidsovereenkomst met de BVBA [REDACTED] van 27 november 2004 tot 6 mei 2005.

Verwijst de vorderingen m.b.t. de loonachterstallen en de opzeggingsvergoeding naar de bijzondere rol voor verdere instaatstelling.

Beveelt, alvorens verder recht te doen, overeenkomstig artikel 774 van het Gerechtelijk Wetboek, ambtshalve de heropening der debatten om partijen toe te laten standpunt in te nemen m.b.t. artikel 58 § 1, 3° Arbeidsongevallenwet.

Stelt de zaak, overeenkomstig artikel 775 van het Gerechtelijk Wetboek, voor pleidooien, op de openbare terechtzitting welke, op verzoek van partijen, zal bepaald worden na neerlegging van het definitief deskundig verslag.

Beveelt, alvorens verder te oordelen, een onderzoek door een deskundige.

Gelast dr. R. Mathijs, Fr. de Merodestraat 26 te 2800 Mechelen, om dit onderzoek uit te voeren volgens de voorschriften van de artikelen 962 tot en met 991bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Binnen de vijf dagen na uitspraak, zal dit vonnis door de griffier bij gerechtsbrief ter kennis worden gebracht aan de deskundige en per gewone brief aan de partijen en hun raadslieden en, in voorkomend geval, bij gerechtsbrief aan de partijen die verstek hebben laten gaan.

Zegt dat de deskundige over een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit vonnis zal beschikken om desgewenst de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren. De deskundige geeft hiervan kennis bij een ter post aangetekende brief aan de partijen die verstek laten gaan en bij gewone brief, per fax of elektronische post aan de verschenen partijen en hun raadslieden evenals aan de rechter.

Zegt dat de deskundige en de partijen zich naar aanleiding van het deskundig onderzoek verder dienen te gedragen naar de bepalingen van de artikelen 962 tot 991bis Ger.W..

De deskundige zal binnen de termijn van vijftien dagen na kennisgeving van dit vonnis, zelf de plaats, de dag en het uur (uiterlijk binnen de maand) bepalen waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen en zal dit per aangetekende brief meedelen aan de partijen, tenzij hij door de partijen wordt vrijgesteld van de verplichting om per aangetekende post te corresponderen en per gewone brief aan hun raadslieden en aan de rechtbank.

De deskundige zal aan de partijen zelf een raming laten worden van de algemene kostprijs van het deskundigenonderzoek of tenminste van de manier waarop zijn kosten en ereloon en de kosten en het ereloon van de eventuele technische raadgevers zullen berekend worden.

Verzoekt de deskundige, na eerst kennis te hebben genomen van alle informatie en van alle stukken, die de partijen en/of hun raadslieden hem aanbrengen en na [REDACTED] eerst te hebben onderzocht, de volgende opdracht uit te voeren:

"Een gemotiveerd advies uit te brengen over de vraag of met een grote mate van waarschijnlijkheid kan worden uitgesloten dat de letsels een gevolg zijn van de plotselinge gebeurtenis d.d. 06.05.2005.

Enkel in ontkennend geval:

De gevolgen van genoemd ongeval na te gaan en advies te verstrekken omtrent:

- de perioden en de graad van tijdelijke arbeidsongeschiktheid;
- als er consolidatie is, de datum hiervan vast te stellen;
- de blijvende zuiver fysieke minderwaarde te ramen en in een percentage te bepalen;
- en, in klare en voor niet ingewijden verstaanbare taal, de gevolgen te beschrijven die de weerhouden fysieke minderwaarde heeft op de functionele werking van het organisme en, meer bepaald van het (de) getroffen lichaamsdeel (delen);
- advies te geven nopens de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid, hierbij rekening houdend met de fysieke minderwaarde, de leeftijd, de vakkundigheid, de mogelijkheid van aanpassing en omscholing en het concurrentievermogen op de algemene arbeidsmarkt;
- of, prothesen nodig zijn ingevolge het genoemd arbeidsongeval overeenkomstig artikel 28 Arbeidsongevallenwet;
- of de toestand van eiser volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt en in voorkomend geval na te gaan hoeveel uren de derde moet besteden aan de te verstrekken hulp."

De deskundige zal in de loop van zijn opdracht zelf bepalen of het noodzakelijk is om al dan niet een beroep te doen op specialisten of andere technische raadgevers.

De deskundige zal zelf de redelijke termijn bepalen waarbinnen de partijen hun opmerkingen (minstens 15 dagen) kunnen laten gelden aangaande zijn voorlopig verslag, hetwelk hij dient over te maken aan de rechtbank, de partijen en hun raadslieden.

De termijn voor het neerleggen van het eindverslag wordt bepaald op 6 maanden vanaf de datum waarop de deskundige zijn werkzaamheden zal hebben aangevat, onverminderd artikel 972bis§2, tweede lid Ger.W..

Hij ondertekent dit verslag en voorziet het van de schriftelijke en door de wet vereiste eedformule.

De minuut van het eindverslag, de stukken en de nota's van de partijen en een gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de deskundige worden ter griffie neergelegd.

De gedetailleerde staat van de kosten en de erelonen van het deskundigenonderzoek vermeldt afzonderlijk:

- het uurloon
- de verplaatsingskosten
- de verblijfskosten
- de algemene kosten
- de bedragen die aan derden zijn betaald

Op de dag van de neerlegging van het verslag zendt de deskundige bij een ter post aangetekende brief, een afschrift van het verslag en een gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon aan de partijen en bij gewone brief aan hun raadslieden.

Zegt voor recht dat het de deskundige verboden is een rechtstreekse betaling van een partij in het geding te aanvaarden (artikel 509quater van het Strafwetboek: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van tweehonderd euro tot vijftienhonderd euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft de deskundige die, wetende dat een rechtstreekse betaling niet toegelaten is, deze toch aanvaardt van een partij in het geding.").

De rechtbank verwijst de zaak naar de bijzondere rol en houdt de kosten aan.

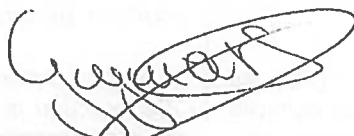
Aldus gewezen door:

A. VAREMAN, rechter, voorzitter van de kamer;

L. BAETENS, rechter in sociale zaken als werkgever;

P. S'JONGERS, rechter in sociale zaken als werknemer-arbeider;

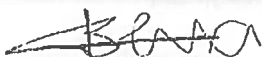
bijgestaan door M. GOYVAERTS, griffier,

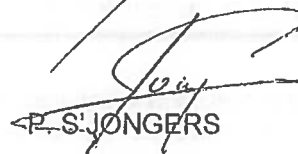
M. GOYVAERTS

A. VAREMAN

L. BAETENS

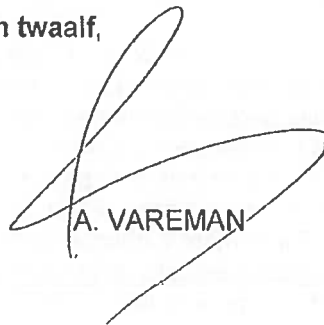

P. S'JONGERS

en uitgesproken door voormelde voorzitter in openbare terechtzitting van de tweede kamer van de ARBEIDSRECHTBANK te Mechelen, in aanwezigheid van de griffier, de dato zes februari tweeduizend en twaalf,

M. GOYVAERTS

A. VAREMAN